

SKAUDĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 14:12-14; Jēk. 3:16,17; 2. Moz. 20:17; 1. Moz. 37; 1. Sam. 18; Mat. 12:14.

ATMIŅAS PANTS:

“Dusmas ir nemiera pilna lieta, niknums un bargums ir nesavaldāmi; bet kas var pastāvēt skaudības un greizsirdības priekšā!” (Sal. pam. 27:4)

Skaudība ir viena no vispostošākajām emocijām. Tas ir vissenākais grēka veids (Jes. 14:14) un var sabojāt ne tikai savstarpējās attiecības (2. Kor. 12:20), bet arī fizisko veselību (Sal. pam. 14:30).

Skaudībai ir tendence būt personīgai. Tās mērķis ir persona, kas tiek uztverta kā sāncensis un drauds. Tāpēc skaudība bieži izraisa vai nu psiholoģisku (vārdiski pāridarījumi, arī tenkošana, kritizēšana), vai arī fizisku vardarbību. Kurš gan nav izjutis sāpes, ko rada šīs emocijas?

Šajā nedēļā aplūkosim tādu personu piedzīvojumus, kas ir ļāvuši skaudībai ietekmēt savu uzvedību. Tie ir sātans, Jāzeps brāļi, ķēniņš Sauls un augstie priesteri Jaunās Derības laikos. Sekas vienmēr bijušas postošas. Interesanti ir tas, ka visi šie skaudīgie indivīdi iesākumā baudīja augstu stāvokli un privilēģijas. Tomēr visi ir krituši naida slazdā, ienīstot kādu citu stāvokļa vai īpašumu dēļ.

Kungs brīdina mūs no šāda kļūdaina ceļa un lūdz savus bērņus mīlēt savu tuvāko tādā mērā, ka spējam priecāties kopā ar viņiem par viņu dāvanām, sasniegumiem un īpašumiem tā, it kā tie būtu mūsu pašu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām sabbatā, 5. martā!

PIE ĻAUNUMA SAKNĒM

Kāds bija iemesls sātana izraidīšanai no debesīm? Jes. 14:12-14. Ko tas liecina par brīvību, ja pat tādā perfektā vidē kā debesis varēja rasties šī briesmīgā rakstura īpašība? _____

Luciferam, visbrīnīšķīgākajam radījumam, kas iznācis no Dieva rokām, Debesis tika piešķirta visaugstākā vieta tūlīt aiz paša Dieva. Viņam bija visizcilākais stāvoklis, skaistums un gudrība, tomēr, neskatoties uz to, viņa auga grēks (Ec. 28:12-15). Sevis paaugstināšana un skaudība pret Kristu lielā mērā izjauca visu radījumu pilnīgo mieru un laimi.

"Es būšu kā pats Visaugstākais" (Jes. 14:14) – tā bija doma, kas izraisīja strīdu, sacelšanos, vardarbību un daudz sāpju visiem Debesu iemītniekiem un vēlāk arī visai cilvēces ģimenei. "Sātans tapa skaudīgs pret Jēzu. Viņš gribēja, lai viņam prasītu padomu par cilvēka radišanu, un, tā kā tas nenotika, viņš tika piepildīts ar dusmām, naidu un skaudību. Viņš gribēja baudīt augstāko godu debesīs uzreiz pēc paša Dieva." (E.Vaita "Agrīnie raksti", 145. lpp.)

Salīdzinot paskatīsimies uz Jēzu. Skaudības un savtības izraisītajam grēkam pretī stājās Jēzus labprātība tikt pazemotam līdz pat zemākajam cilvēka līmenim un būt nogalinātam kā noziedzniekam, lai ikviens cilvēks varētu izglābties no galīgās iznīcības, ko izraisījis grēks (2. Tes. 1:9).

Izlasi Jēk. 3:16,17. Kādi kontrasti šeit parādīti? Ko tas mums atklāj par to, cik postoša un dēmoniska ir skaudība? _____

Mūsu grēcīgā daba ir tāda, ka viena slikta rīcība padara nākamo vieglāku. Ja nepareizo ceļu ierosina skaudība un savtīgi centieni, tad sekas ir tik plašs grēku klāsts kā ēdieni zviedru galdā – "juceklis un visāda nelietība," kā to apraksta Jēkabs (16. p.). Lieliskās ziņas ir tās, ka ir iespēja izvēlēties citu iespēju, kas ir "šķīsta, tad miermīlīga, lēnīga, paklausīga, pilna žēlastības un labu augļu, taisnīga, bez liekulības" (17. p.). Šī iespēja ir milestība.

Lucifers neskatījās uz to, kas viņam ir. Tā vietā viņš izvēlējās domāt par to, kas ir Kristum. Cik bieži mums ir tieksme darīt līdzīgi? Cik liela skaudība tev ir pret tiem, kam ir vairāk nekā tev? Kā tu vari uzvarēt šīs bīstamās jūtas? _____

JĀZEPA BRĀĻI

Skaudība bieži rodas starp tiem, kuriem mēs esam vistuvāk. Tas rada iespēju attīstīties nopietnām sekām, kas ir vēl postošākas. Mūsdienās lielākā daļa agresijas (gan fiziskas, gan psiholoģiskas) atrodama ģimenes lokā. Bieži saknes tam ir skaudība un konkurence ģimenes locekļu starpā.

Izlasi 1.Mozus 37. nodaļu. Kāda ir šī stāsta vēsture? Kas noveda pie šīs noziedzīgās rīcības? Kāda loma šeit ir skaudībai? _____

Ir grūti noticēt, ka šie brāļi varēja būt tik nežēlīgi. Vai viņi nemaz nepadomāja, ko viņu rīcība nodarīs tēvam? Skaudība bija kļuvusi tik spēcīga, ka tā pārvaldīja ne tikai veselo saprātu, bet arī visas pieklājības normas un morāli. Kāda spēcīga mācība tā ir mums visiem par to, cik šīs jūtas var būt bīstamas! Nav nekāds brīnums, ka viens no desmit baušļiem ir veltīts tieši tam, lai atturētu mūs no skaudības (skat. 2. Moz. 20:17).

Papildus visām sāpēm, ko viņu rīcība radīja viņiem pašiem un tēvam, brāļi baidījās arī par to, ko Jāzepe ar viņiem darīs pēc viņu tēva Jēkaba nāves (1. Moz. 50:15).

Bet Jāzepe attieksme nevarēja būt vēl cēlāka, jo viņš sacīja: "Nebīstieties. Vai tad es esmu Dieva vietā?" (19. p.) Jāzepe bija sapratis, ka viņa pienākums ir piedot saviem pāridarītājiem un paļauties uz Dieva žēlastību un taisnību.

Jāzepe dzīve ir salīdzināta ar Jēzus Kristus dzīvi. Skaudība pamudināja brāļus pārdot viņu kā vergu. Savukārt daži priesteri un vecaji apskauda Jēzu, un šī skaudība bija kā degviela tālākai rīcībai pret Viņu. Jāzepe tika pārdots pagāniem. Jēzus tika pārdots saviem ienaidniekiem. Jāzepe bija nepatiesi apvainots un aizsūtīts uz cietumu savas tikumības dēļ. Jēzus tika nepatiesi apvainots un atstumts savas taisnības dēļ. Jāzepe parādīja ceļu labvēlību pret saviem brāļiem. Arī Jēzus piedeva saviem ienaidniekiem. Viss ļaunais, kas tika izdarīts Jāzepam, beigās atnesa labumu. Tas pats notika ar Jēzu – ļaunais, kas tika darīts pret Viņu, arī pārvērtās par labu.

Kādas sāpes un ciešanas skaudība – vai nu tava vai kāda cita – ir ienesusi tavā dzīvē? Ko tu no šīs pieredzes esi iemācījies? Cik bieži tu esi jutis skaudību par to, kas šodien šķiet tik niecīgs un nenozīmīgs? Kādu mācību tev vajadzētu iemācīties arī no šīs pieredzes? _____

SAULA SKAUDĪBA PRET DĀVIDU. 1. DAĻA

Klasisks piemērs tam, kā darbojas skaudība, atrodams Saula un Dāvida stāstā. Sauls bija ķēniņš, tautas valdnieks. Viss darbojās viņa labā, un tomēr ielavījās skaudība, kas, šķiet, izmainīja visu ap viņu.

Vai arī skaudība vienkārši padarīja redzamu to, kas bija Saula sirdī?

Kāda sākumā bija Saula attieksme pret Dāvidu? 1. Sam. 18:1-5. _____

Saula rīcība parāda, ka viņam bija ļoti pozitīva attieksme pret Dāvidu, jo viņš tam piešķīra augstu stāvokli armijā. Pārdomājot arī viņa dēla attieksmi pret Dāvidu, kļūst skaidrs, ka Dāvids baudīja ķēniņa ģimenes labvēlību.

Kas izmainīja Saula attieksmi? 1. Sam. 18:6-9. Kāpēc Saula attieksme ir tik izplatīta cilvēku reakcija? _____

1. Samuēla 18. nodaļas turpinājumā parādīts, cik postoša kļuva Saula skaudība pret Dāvidu. Tā viņu noveda pie visādas viltības un blēdības, un tomēr nekas no tā nenostrādāja. Tas, no kā viņš visvairāk baidījās, Dāvidā kļuva arvien spilgtāks un spilgtāks!

Skaudība rada negatīvu emociju sērijas: zemu pašcieņu, naidu, aizdomas, bailes, vainas apziņu un dusmas. Sauls baidījās no Dāvida, kā tas ir vairākas reizes šajā nodaļā rakstīts. Viņam varēja būt bailes zaudēt savu ķēniņa stāvokli vai arī viņš varēja baidīties no tā, ka Dāvids kļūtu Israēla absolūtais varonis. Taču viņa galvenais baiļu iemesls bija tādēļ, ka "Tas Kungs bija ar viņu [Dāvidu], bet Saulu Viņš bija atstājis" (1. Sam. 18:12).

Būt Dieva atstātam ir pietiekams iemesls, lai baidītos. Bet Saula bailes vēl vairāk saasināja fakts, ka "Kungs bija ar Dāvidu" (12. p.). Sauls nebija spējis pielāgot savai situācijai vienkāršo Gamaliēla loģiku: "Ja šis ir cilvēku nodoms un darbs, tad tas iznīks; bet, ja tas ir no Dieva, tad jūs tos nevarēsiet iznīcināt." (Ap. d. 5:38,39) Ja Kungs svētī kādu cilvēku, nav jēgas būt skaudīgam vai meklēt viņam sodu. Dievs turpinās viņu svētīt.

Lai arī cik nepareiza būtu Saula attieksme, kāpēc ir diezgan viegli to saprast? Kāda ir tava pirmā reakcija, kad tev šķiet, ka kāds apdraud tavu posteni? Vai tu nodod visu Kunga rokās vai arī uzsāc plānot pretdarbību? _____

SAULA SKAUDĪBA PRET DĀVIDU. 2. DAĻA

Izlasi 1. Sam. 19. nodaļu. Kādu ceļu bija uzsācis Sauls? Ko mēs no tā varam mācīties?

Vispirms Sauls slepus un ar viltību it kā centās novērst Dāvidam draudošās briesmas. Kad tas neiedarbojās, viņš tūlīt pat izgāja atklātībā ar saviem slepkavības plāniem. Visdrīzāk, ka viņš nekad nebija pat sapņojis, ka aizies tik tālu. Tomēr, kad grēkam vārti ir vaļā, neviens nezina, cik tālu šis nepareizais grēka ceļš var aizvest.

Vēlēšanās nogalināt Dāvidu kļuva par apsēstību. Saula negatīvās jūtas, kas bija ieperinājušās, sievietēm dziedot un dejojot Dāvidam par godu, drīz sasniedza slepkavības mēģinājuma virsotni. 18. un 19. nodaļā mēs atrodam astoņus dažādus uzbrukumus, vai nu pēc Saula norikojuma, vai arī viņa paša veiktus, lai Dāvidu nogalinātu.

Stāsta turpinājums ir skumjš, Saula pozīcijas pasliktinās. Pieaugot viņa naidam un skaudībai, viņš sāk nesaprātīgi turēt Dāvidu aizdomās, vēloties viņu nogalināt un baidoties no apkārt esošajiem filistiešiem. Sauls nogalina 85 Kunga priesterus, kā arī daudzus vīriešus, sievietes, bērnus, zīdaiņus un lopus priesteru pilsētā Nobā (1. Sam. 22:17-19). Lūk, pie kā viņš tika novests!

Pilns šausmu filistiešu uzbrukuma dēļ, viņš vaicāja Kungam, ko darīt. Bet Sauls bija aizgājis pārāk tālu prom no Dieva, pārāk daudz reižu atmetot dievišķo padomu. Tā viņš arī neieguva atbildi. Tāpēc viņš izvēlējās prasīt padomu ļaunajam garam ar raganas starpniecību. Šo praksi viņš pats kādreiz bija apkarojis. Tagad viņš pat zemojās un metās uz sava vaiga ļaunā gara priekšā, kurš bija iemiesojies mirušā Samuēla izskatā (1. Sam. 28:14). Tas bija viņa norieta sākums, jo turpmākajās dienās viņš un viņa dēli zaudēja dzīvību karā ar filistiešiem, kā to bija pareģojis ļaunais gars (1. Sam. 31. nod.). Nepārprotami tas bija dēmonisks paziņojums.

Ļaujot skaudībai iesakņoties, Sauls gāja ceļu, kas noveda pie pilnīgas atkrišanas un sagrāves. Sliktākais, ka viņa grēks atnesa ciešanas ne tikai viņam pašam, bet arī viņa ģimenei. Grēks jau ir pietiekami briesmīgs, ja tas ievaino mūs kā individuālas personas. Tomēr reti sāpes un bojājums ir tik lokalizēts. Gandrīz vienmēr mūsu sliktie darbi ietekmē negatīvi arī citus.

Pārskatiet visus līdz šim aplūkotos gadījumus. Visos skaudība un tās ietekme ir bijusi ar dziļām sekām, ko skaudību perinošais cilvēks, visticamāk, nebija gaidījis. Cik izšķiroši tāpēc ir meklēt Dieva žēlastību, lai brīdī, kad tik riebīgas emocijas pamostas sirdī, mēs izvēlētos nomirt sev.

SKAUDĪBA PRET JĒZU

“Jo viņš zināja, ka tie To bija nodevuši aiz skaudības.” (Mat. 27:18)

Pāršķirsti Mateja evaņģēlija pirmās 11 nodaļas, sevišķu uzmanību pievēršot tam, ko Jēzus darīja. Tad izlasi Mat. 12:14. Kas bija ar Viņu, un ko Viņš tādu darīja, ka vadītāji šādi reaģēja? Ko viņu rīcība atklāj, kas ir viņu sirdis? Pārdomājot savu atbildi, pakavējies pie jautājuma, ko tu būtu darījis viņu situācijā. _____

Priesteri un vecaji bija ļoti kompetenti un prasīgi likuma ievērošanā. Bet viņu reliģiskās dzīves analīze bija tik mikroskopiska, ka viņi bija pazaudējuši no sava redzesloka galveno reliģiju. Jēzus ienesa svaigu dievbijības izpratni, un Israēla tauta (tai skaitā reliģiskie vadītāji) izdzirdēja labo vēsti par glābšanu. Taču tā vietā, lai pateiktos Jēzum par brīdinājumu, ka viņi atrodas uz pašiznīcināšanās ceļa, viņi meklēja iznīcināt pašu Jēzu.

Cik bieži ļaudis ļauj savai skaudībai padarīt viņus aklus pret to, kas ir acīmredzams. Pēc visiem brīnumiem, dziedināšanām, dēmonu izdzīšanām, ko Jēzus bija darījis, ir grūti iedomāties, ka kāds vēl varētu apšaubīt Viņa dievišķo izcelsmi. Pierādījumiem, kurus Viņš sniedza, vajadzēja būt vairāk nekā pārliecinošiem (skat. Mat. 11:4,5).

Varbūt vienkāršie cilvēki skaidrāk saredzēja savu vajadzību, bija atvērtāki Jēzum nekā daudzi reliģiskie vadītāji, kuri baidījās, ka Jēzus varētu izmainīt pastāvošo lietu kārtību un tādējādi apdraudēt viņu pozīcijas. Jēzus mācība daudzās aspektos tik ļoti atšķīrās no viņu mācības un Viņa vēsts bija tik aicinoša, ka viņiem bija pamatots iemesls baidīties no Viņa ietekmes. Nelaimīgā kārtā viņi bija vairāk nobažījušies par savu varu un ietekmi, nevis par to, vai ir atzinuši Patiesību un seko tai.

Fakts, ka viņus motivēja skaudība, nebija noslēpums. Saskaņā ar Mat. 27:18 pat romiešu vadītājs Pilāts zināja, kādi ir viņu motīvi. Tas bija kļuvis pat ļoti redzams. Bēdīgi, ka paši vadītāji savas skaudības dēļ bija palikuši akli un uzskatīja, ka viņi sargā sentēvu ticību no kāda krāpnieka, kurš maldina cilvēkus. Ja viņi pazemībā un ticībā būtu pakļāvušies Kungam, nevis ļāvuši savai skaudībai pārvaldīt saprātu, viņi būtu izbēguši no traģiskā kursa, kas viņus droši veda preti mūžīgai iznīcībai. Mēs darītu labi, ja savā situācijā, lai kāda tā arī būtu, mācītos no viņu kļūdām.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Sātans bija reiz debesīs augsts eņģelis, pirmais pēc Kristus. Viņa seja bija līdzīga citiem eņģeļiem, tā bija maiga un izstaroja svētlaimību. Viņa piere bija augsta un plata, kas norādīja uz lielām spriešanas spējām. Viņa stāja bija pilnīga, viņa uzvešanās – krietna un majestātiska. Bet, kad Dievs sacīja savam Dēlam: “Darīsim cilvēkus pēc mūsu ģimja, pēc mūsu līdzības,” tad sātans tapa skaudīgs uz Jēzu. Viņš gribēja, lai viņam prasītu padomu par cilvēka radīšanu, bet, tā kā tas nenotika, viņu pārņēma dusmas, naidis un skaudība. Viņš labprāt gribēja baudīt augstāko godu debesīs uzreiz pēc paša Dieva.” (E.Vaita “Agrīnie raksti”, 145. lpp.)

“Viens liels trūkums Saula raksturā bija mīlestība uz piekrišanu. Tā pārvaldoši ietekmēja visas viņa domas un rīcību; it viss tika pakļauts vēlmei sevi izcelt un saņemt uzslavu. Viņa taisnības un netaisnības standarts bija saistīts vienīgi ar ļaunu atzinību, tomēr neviens cilvēks nevar būt drošs, vēloties izpatikt ļaudīm un vispirms nemeklējot atzinību no Dieva. Sauls godkārīgi vēlējās pievērst cilvēku uzmanību, un, atskanot šai slavas dziesmai, ķēniņa domās nobrieda pārliecība, ka Dāvids iemantos vispārēju uzticību un valdīs viņa vietā. Tā Sauls savu sirdi atvēra skaudības garam, kas saindēja visu viņa dvēseli.” (E.Vaita “Sentēvi un pravieši”, 650. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vai tev ir daudz par ko pateikties? Kāpēc ir tik svarīgi domāt par pateicību, nevis kavēties pie savām problēmām?

2. Vai skaudība kādreiz var būt arī laba – kā motivācija sevis pilnveidošanai? Pamato savu atbildi.

3. Padomā par Bībeles varoņiem šīs nedēļas tēmā, kas parādīja skaudību: visvarnākais Debesu eņģelis, Israēla ķēniņš, Israēla reliģiskie vadītāji. Tie visi ieņēma augstas pozīcijas, viņiem bija tik daudz. Un tomēr viņi ļāva ielavīties sirdī skaudībai un radīt jucekli. Ko tas mums liecina par to, kāpēc skaudība ir iekšēja problēma, sirds problēma, pretēji tādiem sarežģījumiem, kas izceļas tikai no ārējām ietekmēm? Kāpēc cilvēks, kuram pieder daudz no tā, ko piedāvā šī pasaule, tik un tā nav pasargāts no skaudības ļaunā dzēliena?

4. Elena Vaita "Sentēvos un praviešos" raksta, ka "liels trūkums" Saula raksturā bija mīlestība uz slavu. Tikai viens "mazs" trūkums, un lūk, kas notiek! Ko tas mums māca par briesmām, kas draud, ja necenšamies uzvarēt visus rakstura trūkumus, pirms tie paspējuši uzvarēt mūs? Kādus Bībeles apsolījumus tu vari izmantot, lai iegūtu cerību un pārliecību, ka vari uzvarēt šos trūkumus?